

Diakonhjemmet er en diakonal institusjon, hvor hovedvirksomheten er å drive sykehus og høgskole. Med dette heftet som kommer i tiden før påske, ønsker vi å markere en av kirkens store høytider. Med ord og bilder vil vi gi et glimt av fastetid og påskebudskap.

Diakonhjemmet

– engasjert for mennesket

Se, vi går opp til Jerusalem

Fastetida er ei vandring opp til Jerusalem. Gjennom kunst og korte meditasjonar følgjer vi Jesu veg mot målet for hans gjerning. Du er invitert til medvandring.

I undring ser vi at Jesu einsame kamp i Getsemane munnar ut i tillit: „Far, om du vil, så ta dette begeret frå meg! Men lat det bli som du vil, ikkje som eg vil.“

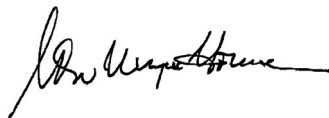
Gud tok ikkje begeret frå han. Tvert om, han måtte gå heile vegen opp til Jerusalem og til rettarstaden – og i fortvilning ropa:

„Min Gud, min Gud, kvifor har du forlate meg?“

Jesus fullførte si livs oppgåva – gjennom kross og grav til siger – og gjorde oss til sine medvandrarar.

Fastetida er ein påminning om at vår livs- og medvandring er i Jesu fotspor – krevande og utfordrande, men i tillit til at Guds omsorg gjeld også oss

Signa fastetid.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Idar Magne Holme', with a long horizontal stroke extending to the right.

Idar Magne Holme
Forstander/administrerende direktør

Omtanke til ettertanke

*Nei, slik er fasten som jeg vil ha: ...
at du deler ditt brød med dem som sulter,
og lar hjemløse stakkarer komme i hus,
at du sørger for klær når du ser en naken,
og ikke svikter dine egne.*

Jes 58,6-7

Det handler om å bry seg. Vi er mennesker på vei gjennom livet. Iblant er vi kanskje litt vel mye på vei. Å klare å være tilstede og nærværende er viktig. Nøyaktig hvor viktig skjønner vi kanskje først når vi selv trenger noen som er der for oss. Alle trenger å bli sett. Gjør ikke du også det?

La hjemløse stakkarer komme i hus!
Sørg for klær dersom du ser en naken!

Det handler om åpne armer, om mot til å åpne øynene og ta imot. Ta imot et ansvar og en utfordring. En mulighet! Mulighet til å se og inkludere framfor å overse. Alle trenger et sted å høre til. Ikke lukk øynene for urettferdighet og konflikter, ensomhet og uro. Ta imot muligheten til å imøtekomme de som trenger at du og jeg er der for dem, de som trenger å bli sett. Vi er alle Guds barn.

Marie Torine Lillegård,
student ved avd. for sosionomutdanning

Kampen mellom det gode og det onde

*„Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke,
men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg.“*

Romerbrevet 7.19

Teksten ovenfor er frustrerende. Mennesket har et stort potensial for det gode, men også for en ondskap som overgår all forstand. Kampen mellom det gode og det onde går tvers gjennom oss.

Paulus setter det på spissen for å få frem sitt hovedbudskap. Synden truer menneskets livsbetingelser og forholdet til Gud. Det handler ikke egentlig om småfeilene vi ustopkelig gjør. Det handler om vårt medansvar for verdens elendighet. Det handler om gale handlinger overfor våre medmennesker og Gud, selv om vi vil det gode.

Fastetiden gir tid til meditasjon over det gode og det onde. Påskebudskapet om lidelse, fornedrelse, tilgivelse og oppstandelse, viser den dramatiske sammenhengen mellom synd og nåde, mellom død og liv. Tross det onde vi gjør, er Gud nådig og gir evig liv gjennom den oppstandne Kristus.

Einar Vetvik
Rektor

Herrens Ånd er over meg

*for Herren Gud har salvet meg.
Han har sendt meg for å forkynne
et gledesbudskap for de arme,
for å lege dem som har et knust hjerte,
rope ut frihet for fanger
og frigjøring for dem som er i lenker.*

Jes. 61

Historien og dagen i dag møtes i Jesajas beskrivelse.

Noen dager er inntrykkene så sterke at rygg og knær er nær ved å svikte under tyngden av dem. Andre dager er fylt av brennende engasjement.

Og andre dager igjen lukker vi øyne og ører – og unner oss litt mer av overfloden vi har tilgang til ...

Hva kan vårt lille bidrag bety i en stor verden?

Henri Nouwen skriver: „Det vi gjør for å hjelpe og tjene andre, skjer ikke i Guds fravær, men er et svar på det Gud allerede har satt i gang.“

Gud er i aktivitet – for å lege de knuste hjerter, for å sette fanger i frihet.

Jesus er Guds legende og opprettende hånd og stemme inn i vår verden.

Og han ber oss forene oss med ham i hans tjeneste for verden.

Han ber oss tre inn i en kamp som er større enn vår egen.

Han ber oss gi vårt svar til Guds kall.

Våre bidrag, som ikke strekker til og som kan være halvhjertet, er en del av en større bevegelse – Guds plan for hans verden. Den er synlig bare stykkevis og delt, men den er tegn på den verden som venter oss.

Der hvor gledesbudskapet er virkelighet, helt og fullt.

Margrete Telhaug, Studentprest

korsfestet, død og begravet, ...

Langfredag er kirkerommet preget av sorg. Alteret er bart, ingen alterduk, ingen lys og ingen blomster. Krusifikset er fjernet eller tildekket med sort klede. Vi sørger over Guds død, og over våre egne tap, savn og smerte. Lidelse er en realitet vi ikke kan unngå, den følger oss fra fødsel til død. Den er en del av det å være menneske. Korsfestelsen betyr at Gud deler vår smerte. Langfredagen inviterer oss til å dele Kristi smerte, og gjennom det også hverandres smerte. Vi har medansvar for det onde i verden, men også mulighet til å lindre. Slik vi bidrar til på et sykehus. Ved at Kristus lider på korset, gir han mening til vår lidelse. Korset blir et tegn på håp.

I den katolske langfredagsliturgien kommer dette til uttrykk i kors-hyllingen som uttrykker vårt håp og takknemlighet over kjærlighetens seier over lidelsen.

Dette uttrykkes slik i den gamle hymnen *Crux fidelis* fra 600-tallet:

*Kors du trofaste og edle fremfor alle skogens trær
Aldri bar et tre på jorden
Løv og blomst og frukt som du
Salig korset, salig naglen
Som så dyr en byrde bar.*

Derfor sier vi: For se, ved korset er gleden kommet til verden!

Morten Selle
Overlege

fór ned til dødsriket, ...

Finnes det noen grense for Gud?

Flere av bibelens stemmer reflekterer omkring det:

Høyere enn himmelen – dypere enn dødsriket, sier én stemme.

Farer jeg opp til himmelen, er du der, rer jeg leie i dødsriket, er du der, lyder en annen.

Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg – roper Jesus på korset.

Erfaringene strekker seg fra grenseløst nærvær til fatalt fravær.

De ulike stemmene er sannere sammen enn hver for seg.

På sykehuset brenner spørsmålet hver eneste dag:

min Gud, min Gud, hvorfor?

Om det finnes et dødsrikets evangelium, tror jeg det må være dette: at Gud med sin død har vært også der – i våre mest fortvilte *hvorfor*, i forlattheten, i smerten og angsten. Hvis dødsriket bærer i seg et evangelium, tror jeg det er dette: at kjærligheten ikke lenger kjenner noen grenser, at Gud fantes der i Jesu *hvorfor*. Han finnes der i våre *hvorfor*: Høyere enn himmelen, dypere enn dødsriket – med et bankende hjerte.

stod opp fra de døde tredje dag, ...

Beretningen om Jesu oppstandelse bryter med menneskelige forestillinger og fornuft. Samtidig ligger det i den en frigjøring av oss, innkrøket som vi er i vår egen virkelighetsforståelse av døden, tiden og materien.

Vi vet at vi skal dø. Denne innsikten gjør oss til mennesker. Grensen mellom liv og død, er avgjørende for vårt bilde av virkeligheten. Jesus bryter den grensen når han står opp fra de døde. Vi skiller mellom tiden vi lever i, som kan måles i timer, minutter og sekunder, og evigheten vi aner, men aldri kan fatte. Likeså skiller vi mellom materien rundt oss og i våre kropp, og en verden av opplevelser og forestillinger bortenfor det materielle. Den oppstandne Kristus lar seg ikke fange i det vi opplever som virkelighet, men beveger seg fritt mellom tiden og evigheten.

Den nye virkelighetsforståelsen betyr at Kristus er levende og møter oss overalt og i alle. Han kommer til oss i våre vanskeligheter og i våre gleder. Ingenting vi utsettes for er nytt eller fremmed for Ham. Den oppstandne er med oss når vi har det som verst, plaget av lidelser eller fortvilelse. Da bryter han gjennom våre begrensninger og gjør det klart at håpløshet ikke er siste ord.

Morten Skjørshammer
Sykehusdirektør

Påskemeditasjoner

©Diakonhjemmet, 2006

Bildene er glasskunst laget av kunstneren
Jan Vincents Johannessen til dette heftet
www.vincentsj.com

Prosjektansvarlig: Elisabeth Fougner Rø

Redaksjons komité: Eivind Brager,
Aud Irene Svartvasmo og Margrete Telhaug

Design & dtp: 2Krogh AS
www.2krogh.dk

Trykk & bokbind: EJ Graphic